

Tilkinin Kırmızı Teleskobu

Ebru Mina TOMURCUK

Tilkinin Kırmızı Teleskobu

Ebru Mina TOMURCUK

Fenn, kızıl-turuncu tüyleri ve kocaman, kabarık kuyruğu olan küçük bir tilkiydi. Ormanın kenarındaki sıcak yuvasında yaşıyordu. Her sabah çimenli bir tepeye tırmanır ve uzaktaki dağlara bakardı. Dağlar mavi ve pusluydu, gökyüzüne deęiyor gibiydiler. "Yukarıda ne var?" diye merakla kendi kendine sordu; kehribar rengi gözleri merakla kocaman açılmıştı.

Bir gün Fenn'in büyükannesi Gran, onunla tepede oturdu. Yeşil örgü şalını giymiş, tahta bastonuna yaslanmıştı. "Ben gençken," dedi, "bu tepede gizli bir yer olduğuna dair hikâyeler duymuştum. Uzaktaki şeyleri yakın gösteren bir camın olduğu bir yer." Fenn'in kulakları dikildi. "Gizli bir yer mi?" diye sordu. "Onu nasıl bulabilirim?"

Fenn bütün öğleden sonra aradı. Çalıların altına, kayaların arkasına baktı. Kırmızı atkısı esintide dalgalanıyordu. Sonra uzun otların sakladığı dar bir patika fark etti. Patika, tepeden yukarı, yuvarlak çatılı küçük ahşap bir kulübeye çıkıyordu. Kapı gıcırdayarak açıldı. İçeride, bir masanın üstünde parlak kırmızı bir teleskop duruyordu!

Teleskop uzun ve pürüzsüzdü, parlak kırmızıya boyanmıştı. Fenn böyle bir şeyi hiç görmemişti. Dikkatlice gözüne kaldırdı. Önce her şey bulanıktı. Bir düğmeyi çevirdi ve birden dağlar yaklaşıverdi! Karlı zirveleri ve kayalık sırtları görebiliyordu. "Vay canına!" diye fısıldadı. "Her şeyi görebiliyorum!"

Fenn bütün sabahı teleskobun başında geçirdi. Zirvelerin çevresinde uçan minik kuşlar gördü—varlığını hiç bilmediği kuşlar. Yamaclara gölge düşüren bulutlar gördü. Gümüş gibi parıldayan bir şelale gördü. "O kadar çok sorum var ki!" dedi. "Dağlar ne kadar yüksek? Kuşlar ne yer? Şelale nereye gider?"

Ertesi gün Fenn'in arkadaşı porsuk Bramble uğradı. Bramble yuvarlak gözlükler takmış, kahverengi bir çanta taşıyordu. "Hep o tepedesin," dedi Bramble. "Ne yapıyorsun?" Fenn ona teleskobu gösterdi. "Bak!" dedi. Bramble içinden baktı ve soluğu kesildi. "Karlı bir zirve görüyorum!" dedi. "Bunu yazmalıyız."

Bramble çantasından bir defter ve kurşun kalem çıkardı. "Bir çizelge yapalım," dedi. "Dağları çizebilir, gördüklerimizi işaretleyebiliriz." Fenn başını salladı. "Ve sorularımızı da yazabiliriz," diye ekledi. Birlikte çalıştılar, zirveleri çizip kuşları etiketlediler. Bramble yazarken gözlükleri burnundan kayd. "Bu çok eğlenceli!" dedi.

Kısa süre sonra Pip adında küçük mavi bir kuş kanat çırparak geldi. Pip'in bir bacağına sarı bir kurdele vardı. "Ne yapıyorsunuz?" diye cıvıladı Pip. Fenn ona teleskobu gösterdi. Pip içinden baktı ve neredeyse masadan düşüyordu. "Minik bir kuş görüyorum!" diye ciyakladı. "Bir tane daha! Bir tane daha!" Pip o kadar heyecanlandı ki herkese haber vermek için uçup gitti.

Pip ormanda hızla uçtu, karşılaştığı her hayvana anlattı. "Tepeye gelin!" diye şakıdı. "Uzaktaki şeyleri yakın gösteren kırmızı bir teleskop var!" Öğleden sonra bir sürü arkadaş gözlemevinde toplanmıştı. Tavşanlar, sincaplar ve hatta utangaç bir kirpi vardı. Herkes kırmızı teleskoptan bakmak istiyordu.

Fenn her arkadaşına teleskobun nasıl kullanılacağını gösterdi. "Odaklamak için bu düğmeyi çevir," dedi. "Ve karlı zirveleri ara." Arkadaşlar sırayla baktılar, gördüklerine "ooo" ve "aaa" diyerek hayran kaldılar. Bramble kâğıt ve kalem dağıttı. "Gördüklerimizi çizelim," diye önerdi. Kısa süre sonra duvarlar dağların ve kuşların rengârenk çizimleriyle kaplandı.

Bir gün yoğun bir sis çöktü ve dağları tamamen sakladı. "Hiçbir şey göremiyoruz!" dedi Pip üzgünce. Fenn teleskoba baktı. "Belki yine de bir şeyler öğrenebiliriz," dedi. Teleskobu sise doğrulttu. "Dikkatle bak," dedi. "Ne fark ediyorsunuz?" Herkes içinden baktı. "Sis minik damlalardan oluşuyor!" dedi Bramble. "Ve bir nehir gibi hareket ediyor!"

Fenn gülümsedi. "Soru sormak, uzağı göremesek bile öğrenmemize yardım eder," dedi. "Meraklı kaldığımız sürece her gün yeni bir serüvendir." Arkadaşlar başlarını salladılar. Sisli günü sorularını yazarak ve sis resimleri çizerek geçirdiler. Güneş sonunda bulutların arasından çıktığında dağlar her zamankinden daha parlak görünüyordu.

O günden sonra gözlemevi mutlu bir buluşma yeri oldu. Fenn, Bramble ve Pip her gün geldiler. Dağların mevsimlerle değişmesini izlediler. İlkbaharda yeşil yamaçlar gördüler. Kışın beyaz zirveler gördüler. Bulutları, kuşları ve yıldızları öğrendiler. Ve her zaman yeni sorular sordular.

Gran da gözlemesine geldi. Bir tabureye oturup arkadaşları izledi. "Dünyayı büyüttünüz," dedi Fenn'e. "Sadece dikkatle bakarak ve sorular sorarak." Fenn ona sarıldı. "Bana dikkatle bakmayı sen öğrettin, Gran," dedi. Kırmızı atkısı rüzgârda dalgalandı ve kehribar rengi gözleri mutlulukla parladı.

Bir akşam, güneş dağların arkasında batarken Fenn kırmızı teleskoptan son bir kez baktı. Yüksek bir uçurumda yuva yapan bir kuş ailesi gördü. "Her zaman görecek yeni bir şey var," dedi yumuşak bir sesle. Bramble bunu yazdı ve Pip onaylayarak cıvıladı. Arkadaşlar gülümsedi, yarının daha çok harikalar getireceğini biliyorlardı.

Ve böylece, kırmızı atkılı ve kırmızı teleskoplu küçük tilki dağları izlemeye devam etti. Merakın her günü mutlu bir serüvene dönüştürdüğünü öğrendi. Arkadaşları da öğrendi. Ve eğer bir gün o tepeye tırmanırsan, onları orada görebilirsin; teleskoptan bakıyor, sorular soruyor ve engin, aydınlık dünyanın harikalarını paylaşıyorlar.